

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1267 20 tháng 10 năm 2019

Qui Không

*Qui không chánh pháp duyên Trời độ
Thân khổ tâm mình tự bước vô
Qui hội tình người thành tâm độ
Hương thanh bền vững lập cơ đồ*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Những loại người nào thường hay lo sợ?
- 2) Tại sao người đời cứ thắc mắc chuyện của người khác mà đành quên chuyện của chính họ?
- 3) Làm người thường hay trông đợi những gì không thể ngờ trước được?
- 4) Người bệnh hay sợ chết còn người lại muốn chết tại sao?
- 5) Nhà Bé lúc nào cũng có đông người lai vãng chung vui với Bé, Bé cảm thấy thế nào?
- 6) Bé xác xa nhưng tâm không xa là sao?
- 7) Cuộc sống ở thế gian có rất nhiều việc nan giải thì phải làm sao?

1) 28-07-93

Hỏi: Những loại người nào thường hay lo sợ?

Đáp: Những loại người thường hay lo chuyện người khác, thay vì lo chuyện mình, cho nên lúc nào cũng động cả, tự hại lấy khối thần kinh bất ổn, hay ôm chức và địa vị, lúc nào cũng khổ cả mà không hay, tưởng lầm là mình đã giúp được người, tự bỏ rơi chính mình, không chịu tu hành đúng đắn, đến giờ lâm chung phần hồn bị bơ vơ, còn khổ sở hơn lúc còn sống chỉ biết khóc mà thôi.

Kệ:

*Không hành khổ sở tự mang tội
Trí tuệ không minh khó đứng ngồi
Gieo họa cho mình tâm tự gánh
Nan truy nan tiến khó về ngôi*

2) 9-07-93

Hỏi: Tại sao người đời cứ thắc mắc chuyện của người khác mà đành quên chuyện của chính họ?

Đáp: Thừa người đời thường thắc mắc chuyện của người khác, là vì lúc ra đời bị khuyến rũ bởi màu sắc bên ngoài, tạo thành một tập quán, xử dụng thần kinh bộ não không đúng chỗ đành phải quên luật Trời đã ban cho một bộ thần kinh tinh vi để phục vụ cho phần hồn tiến hóa nhanh hơn, chỉ có người tu thiền thì mới cần khôi phục lãnh vực thanh tịnh sẵn có của tâm linh, thì óc mới sáng tâm mới yên.

Kệ:

*Thần kinh ổn định tánh không phiền
Phát giác trần gian động khó yên
Thanh tịnh giúp hồn thăng tiến hóa
Khai thông ngũ giác chẳng lo phiền*

3) 30-07-93

Hỏi: Làm người thường hay trông đợi những gì không thể ngờ trước được?

Đáp: Những chuyện bất ngờ luôn luôn xảy đến trong cuộc sống, con người mới chịu tin thời vận, thời vận không đạt được thì mới chịu tin Trời Phật, tức là những gì không thể với tới được, tin nhưng bất khả luận bàn.

Kệ:

*Thế gian lắm chuyện ngỡ ngàng động
Ước vọng nương chiu cảnh ước mong
Thế sự long đong không được tiến
Bền tâm vững chí tự mình thông*

4) 31-07-93

Hỏi: Người bệnh hay sợ chết còn người lại muốn chết tại sao?

Đáp: Thừa hai bản chất cũng đều thiếu dũng chí tiên hóa của tâm linh, muốn nhưng không làm được việc gì cả. Mang xác làm người mà thiếu tu, mất vị trí thăng hoa thanh nhẹ. Ngược lại người chơn tu thì sống chết vô can.

Kệ:

*Thanh tịnh bình an chẳng động bàn
Triền miên thanh nhẹ chẳng bàng hoàng
Vô sanh tự thức duyên Trời đẹp
Chết sống vô can vẫn sống an*

5) 01-08-93

Hỏi: Nhà Bé lúc nào cũng có đông người lai vãng chung vui với Bé, Bé cảm thấy thế nào?

Đáp: Thừa Bé lúc nào cũng vui tiếp mọi người, Bé cảm thấy thật là vui, ý thức chung hợp hòa bình, tâm giao bình đẳng, xây dựng niềm tin của mọi người, khai triển giác quan, tình bạn sống động gia tăng, mọi sự khó khăn đều được giải quyết thanh nhẹ và vui tươi ra về.

Kệ:

*Tình thương đạo đức tràn trề chuyển
Giải trược tìm vui khắp các miền
Giao động không còn tâm tự thức
Trần gian khổ cảnh giải triền miên*

6) 02-08-93

Hỏi: Bé xác xa nhưng tâm không xa là sao?

Đáp: Thừa xác thân giữa con người và con người không dính liền với nhau, nhưng tâm hướng về chơn lý thì lúc nào cũng chung cùng phát triển.

Kệ:

*Thực hành phát triển tạo duyên chuyển
Hướng thượng triền miên giải nỗi phiền
Kết hợp chơn tình tâm phát triển
Từ bi rộng mở tạo ân duyên*

7) 03-08-93

Hỏi: Cuộc sống ở thế gian có rất nhiều việc nan giải thì phải làm sao?

Đáp: Thừa sống ở thế gian có rất nhiều việc nan giải tại vì khối óc bị ô nhiễm bởi ngoại cảnh, thực chất thanh tịnh bị đắm chìm, không sáng suốt cho nên khó mình giải một việc trong lúc kích động và phản động của tâm thức, chỉ biết khổ mà không sao giải quyết được. Ngược lại người tu thiền thực hành, lập hạnh hi sinh và nhịn nhục tối đa thì tâm thức mới được bừng sáng và mình giải mọi điều nan giải của chính mình.

Kệ:

*Thanh tịnh phân minh khắp mọi điều
Âm thinh thanh nhẹ ý càng siêu
Chẳng còn loạn động tâm qui hội
Minh mãi càng thông lý chuyển siêu*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tình Trời tận độ

*Quang chiếu không ngừng sáng sáng choang
Lập thành đại hội trí sáng ban
Tình thương đạo đức qui nguồn gốc
Chung hành tự đạt chiếu rõ ràng.*

*Thuyền trôi liên tục rõ nẻo đường
Thắng cảnh đang chờ nơi đảo tới
Màu sắc Trời ban thật tuyệt vời
Thiên nhiên sẵn có gieo tình cảm.*

*Đất Trời liên hệ khắp nơi nơi
Qui nguyên một mối chỉ có Trời
Chung hành vui nhộn khắp nơi nơi
Thanh khí ban hành không giờ dứt.*

*Thương yêu tha thứ chỉ có Trời
Trật tự trên thuyền theo giờ giấc
Cùng chung xây dựng tiến kiếp thời
Bảy ngày chung sống nay tạm biệt.*

*Vô Vi sống động hướng về Trời
Tình Trời tận độ nay đã có
Bình an thực hành đi như về.*

Quý thương,

Vĩ Kiên.

Hawaii, 2004

Giải giới phân minh

Manila, ngày 13 tháng 3 năm 1983 (tiếp theo và hết)

Cho nên nhiều bạn ở trường đời, đem ra không thua ai, nhưng mà tâm thức đã xác nhận rằng, tôi là tri tri, tôi chưa thật sự tiến bộ, tôi phải bỏ, gọt bỏ tất cả những sự kích động và phản động chính tôi đã tự tạo cho tôi, và tôi trở về với sự sáng suốt siêu nhiên sẵn có của chính tôi, tôi mới thấy rõ giây phút hạnh phúc đó của tôi gắn liền với hạnh phúc của Thượng Đế. Trong sanh có tử, trong tử có sanh. Tâm thức tôi từ tối tăm và bực khởi sáng suốt trong một khắc là tôi biết được. Lúc đó các bạn mới thấy hạnh phúc. Người tu Vô Vi phải gạt hái cho kỳ được sự hạnh phúc gắn liền với Thượng Đế! Mới chứng minh sự bất diệt, mới chứng minh giá trị vô cùng đó! Chứ không có dựa nương bất cứ một cái gì, rồi ôm lấy cái lý thuyết đó, mà tự tạo sự tri tri cho chính mình. Chúng ta đừng hành tiến tới, bất cứ sự gian lao nào, vui buồn lẫn lộn chúng ta phải qua.. Các bạn từ thế gian bay lên không trung, các bạn vượt qua biết bao nhiên tần số thanh trực, các bạn mới đến cái chỗ không không gian và không thời gian! Cho nên chúng ta là người Vô Vi bất chấp, sửa mình để học thêm, ngày lẫn đêm cũng đều có bài học. Các bạn thấy quả địa cầu đang xoay chuyển chứ quả địa cầu không phải đậu một chỗ và đứng một chỗ. Có ngày có đêm là có sự xoay chuyển! Các bạn thấy rõ điều đó, thì tâm thức của các bạn cũng nằm trong cái Khoa học huyền bí rõ rệt, chứ không phải là ngoài quỹ đạo Khoa học huyền bí.! Khoa học là trong tâm thức của các bạn và sự huyền bí là mắt phàm không thấy mà chính các bạn tự thấy mà thôi. Có phải trình độ không?

Trước kia các bạn chưa bước vào thêm tu vô Vi thì các bạn đâu có hiểu chiều sâu của siêu nhiên. Nhưng mà ngày hôm nay các bạn đã dày công tu luyện, nghe tôi nhắc đến sự siêu nhiên các bạn thấy cảm mến và đi tới rõ rệt, và khai triển tâm thức của các bạn và sung sướng ôm lấy con đường chúng ta đã và đang đi và phải đi ở tương lai. Đi nữa đi nữa để đạt sự siêu nhiên là vô cùng, mới thấy rõ sự nhẹ nhàng và sáng suốt, do ta có thể tạo cho chính ta, không nhờ đỡ và không xin bất cứ một ai nữa. Đã toàn diện toàn thức, có đầu, có tay chân có ngũ tạng, có qui củ, có lập pháp, có hiến pháp trong nội thức của các bạn. Kim mộc thủy hỏa thổ, ngũ hành là lập pháp. Ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang, đó là hiến pháp, khai triển, giữ lấy lẽ lối khai triển tới vô cùng, hòa đồng, nói rộng tâm thức, lúc đó các bạn mới trở về một chiến sĩ của Thượng Đế. Chiến sĩ của Thượng Đế phải trách nhiệm, phải học hỏi không ngừng nghỉ, chứ không phải nói chúng tôi là chiến sĩ của Thượng Đế là đủ rồi! Không đâu, không bao giờ đủ. Càng cao thì càng phải chịu trách nhiệm. Càng cao thì càng phải học nhẫn học hòa, càng cao càng phải dày công hướng thượng. Đó là cái công đứng trước, công nhiều thì quả ít, mới đạt được! Chứ đừng ôm lấy cái quả và bỏ cái công. Nhiều người ở thế gian tu phước ôm lấy cái quả và bỏ lấy cái công, nói tôi làm phước tôi giúp người ta được rồi thì sau này tôi cũng sẽ thành Phật! Cái đó là trật lất! Không bao giờ các bạn đi đến đâu. Nói tôi ôm tôi tạo phước, lấy gì các bạn có mà cho người ta. Thượng đế không có ân ban thanh khí điển cho các bạn, các bạn có gì lấy hơi thở mà các bạn đi làm chuyện phước đó!

Cho nên có cơ hội tìm hiểu sự siêu nhiên và có cơ hội để sửa mình trở về với siêu nhiên, mới là đúng. Cho nên càng tu các bạn cảm thấy càng khó, nhưng mà khó là con đường tiến, khó là hạnh phúc. Mà nếu các bạn cảm là khó thì không bao giờ các bạn có thể trở về vị trí xa xưa của các bạn, thì luôn luôn cái giới ma quỷ đó nó dành ghế cho các bạn ngồi, dành chỗ cho các bạn đứng, chứ không bao giờ các bạn tiến tới cái chỗ quê xưa chôn cũ, giá trị của một tiên đồng một tiên nữ đâu. Vì sao? Vì các bạn còn ôm lấy sự mê chấp làm sao các bạn tiến được. Tư tưởng các bạn lừng khùng, không có đạt được, không dứt khoát, không thấy rõ sự sai lầm của chính mình, tưởng ta là cao niên, tưởng ta là có trình độ! Ôm lấy cái quả xấu đó mà khổ tâm mà thôi! Chứ kỳ thật chúng ta không phải! Một tiên đồng giáng thế, đang học.

Thế xác bên ngoài biểu hiện sự trẻ trung, rồi đi tới một cái già nua. Sự già nua đó là xem chúng ta đã dự cuộc thi nào? Chúng ta đã dự được bao nhiêu cuộc thi? Mà toàn diện thi thố và toàn diện được dự thì chúng ta cũng trở lại cái trẻ trung. Người già biết tu trở về vị trí của một tiên đồng, tiên nữ, mà người già không biết tu thì luôn luôn ôm lấy cái quả to lớn đó, tự ái đó, rồi gánh lấy mấy chục tấn nặng đó, không khác gì Tôn Ngộ Không bị lập úp năm trăm năm trong ngũ hành sơn mà thôi.

Cho nên những phép màu của các bạn ở thế gian, và những sự độc tài ngu muội của các bạn ở thế gian, rốt cuộc không có kết quả, và chính cái đó là ngũ hành sơn sẽ giam các bạn. Tôi nói trước, chính bạn là người đã quyết định tội trạng của các bạn, và giam các bạn ở tương lai, không bao giờ phát triển được! Còn nếu chúng ta chấp nhận là tu về Vô Vi, chúng ta phải hi sinh. Hi sinh những cái tánh hư tật xấu đó, hi sinh những cái của cải nặng trước đó là cái bản chất độc tài của các bạn! Của cải nặng trước nhưt từ bao nhiêu kiếp chớ không phải một kiếp này! Phải thấy rõ điều đó mới được, quan trọng nhưt, hi sinh nó đi, để tiến tới một tâm thức trẻ trung hơn, sáng suốt hơn, tương thân tương ái hơn, để học hỏi cái thức hòa đồng, học nhân học hòa. Các bạn nên đến với chúng sanh. Các bạn nên cấp sách đi vào trường thi của cảnh đời, để các bạn tiến. Chớ đừng tưởng rằng các bạn là yên thân rồi, bây giờ tôi già rồi, tôi nghỉ rồi, tôi hưởng cái cuộc sống của tôi. Không bao giờ các bạn hưởng, chính các bạn là người phạt các bạn mà thôi, không tiến nổi, không bao giờ tiến nổi. Các bạn tưởng rằng các bạn đạt được sự thanh tịnh ư? Không! Động thêm! Các bạn đã cảm thấy sự cô đơn chưa? Các bạn đã có gia đình, có con cái, ngày nay thức hòa đồng các bạn ở đâu nhưng mà con cái nó phải tự xa? Có một nhóm người nho nhỏ mà các bạn chưa làm được, rồi các bạn muốn làm đại sự làm sao làm? Cho nên các bạn phải biết tự điều luyện lấy mình, không nên để người khác điều luyện lấy mình. Và nếu mà chúng ta để người khác điều luyện lấy chúng ta thì chúng ta không khác gì rác, rến tại thế, chưa thức tâm!

Nghiệp chướng càng ngày càng gia tăng, càng khô tâm, đó là bệnh hoạn. Bệnh hoạn nó sẽ vầy xéo và tung hoành trong tâm thức của các bạn và đem lại sự đau khổ ngày đêm. Dù các bạn được cơ hội ngày hôm nay nằm trên nhung lụa nhưng mà không sung sướng, không vắng được được tình người. Vậy các bạn phải học đi, phải lập hạnh đi, phải lo tu đi. Rốt cuộc chỉ có một con đường tu mới giải quyết cho chính mình. Vì các bạn thấy rằng ở thế gian, vợ chồng thế gian cũng không có thể thay thế lẫn nhau được. Con cái không thay thế chúng ta được. Và chính chúng ta cũng chưa thay thế cho ai. Chúng ta xuống đây học hỏi, có gia cang, có hoàn cảnh nó dạy chúng ta, chứ chúng ta không có quyền kể ơn đối với con. Đừng tạo cái tánh ngu muội đó, chúng ta mới trở lại với cái tánh siêu nhiên, rằng vinh hạnh được dự cuộc tại thế, dự thi tại thế và giữ lấy tâm lành thanh nhẹ ở trong thức hòa đồng cởi mở, thì chúng ta mới tránh được cái bản chất so đo buồn tủi. Cho nên đừng có tưởng rằng tôi đã làm rất nhiều việc, chả có làm được việc gì. Nhiều bạn nói rằng ông Tám làm việc nhiều, ông Tám thấy không có kí lô nào hết, vẫn đang học, vẫn đang tu, vẫn đang ngu muội. Luôn luôn, luôn luôn, luôn luôn, nửa đêm cũng phải học, phải xây dựng, phải biết điều khiển lấy mình, phải lo tu lo tiến, lo tìm hiểu sự tăm tối sai lầm, sự mất trật tự trong tâm thức của chính chúng ta, mới là một người tu.

Cho nên nhiều bạn đã tu hơi trễ, năm sáu chục tuổi, sáu bảy chục tuổi, muốn, muốn cống hiến con đường đạo pháp nhưng mà chúng ta chưa sửa lấy ta làm sao chúng ta cống hiến? Chúng ta sửa ta, chúng ta có tánh độc tài, có sự xấu, tự ái, và chúng ta phải bỏ nó thì tự nhiên chúng ta mới ảnh hưởng người khác được. Vì trước kia chúng ta những người kia không nói chuyện với chúng ta được, ngày nay họ đến với chúng ta và họ nói chuyện với chúng ta, họ thấy cởi mở, thì chúng ta mới thật sự đưa chìa khóa cho những người khác. Và người khác mới thấy rõ rằng chúng ta đang nắm chìa khóa. Chớ các bạn cứ tự ái, cứ ôm lấy một cục đó rồi làm sao mà các bạn biết xử dụng cái chìa khóa các bạn đang nắm, tay chân run rẩy lập cập ôm lấy chìa khóa mà la làng nói tôi mất chìa khóa, mà không bao giờ tôi có chìa khóa, làm sao tôi trở về nguồn cội? Chính là người truyền pháp nói dốt. Kỳ thật tôi là ngu muội, tôi là tăm tối, tôi đã có tất cả khi tôi ra đời, Thượng Đế đã ân ban cho tôi mà tôi không biết xử dụng. Tôi đi tìm người này học, người kia học, kỳ thật trong nhà tôi thiếu gì sư! Vợ tôi là sư tôi, hoàn cảnh tôi là thầy tôi, đó là

Thượng Đế dạy, đang dạy tôi. Phật ở trong tôi, ngay trong gia đình tôi. Mái nhà tôi là tình thương của nhân loại. Mái nhà tôi là tình thương của Thượng Đế. Mái nhà của tôi đã hi sinh cho tôi vô cùng và tôi chưa bao giờ hi sinh cho mái nhà. Càng tu càng hổ thẹn, càng tu càng thấy ngu muội là vậy.

Chúng ta chấp nhận đi học, học cái chuyện ngu muội để sớm trở về với hạnh phúc sẵn có của chính chúng ta. Để biết cảnh siêu nhiên chúng ta mới có hạnh phúc. Mái nhà hiện tại các bạn đang có đây là Thượng Đế đang chiếu cho các bạn, cho loài người có khối óc thông minh mới xây dựng được căn nhà và che chở tâm thức của các bạn. Tạo cái cảnh siêu nhiên để cấu trúc một thể xác để cho phần hồn an ngự hiện tại. Đó là của Thượng Đế, chúng ta chỉ mượn tạm để học.

Xác này là cái lớp học để chúng ta ngồi đây để học và thiền. Cho nên chúng ta phải chấp nhận chúng ta đang học. Bài học khó chừng nào, gặt chừng nào thì chúng ta hoan hỉ học, không nên chê! Nhiều khi các bạn cũng bị chửi la, các bạn cũng bị buồn tủi đủ thứ! Đó là bài học để các bạn trả bài mà thôi, chứ các bạn đừng tưởng rằng cái đó là cái hay, rồi các bạn đi xuống chứ không bao giờ đi lên. Đừng tưởng các bạn hai thứ tóc là đủ. Đừng tưởng các bạn hoàn toàn tóc bạc là hay, không, chưa đâu! Còn học nữa! Nếu mà đủ làm sao các bạn luân hồi? Luân hồi cảnh này để học chớ đâu phải hưởng, đâu có ai đã hưởng? Trong lúc các bạn có tiền, các bạn đi chơi bời, nhậu nhẹt, hưởng được cái gì? Ngày nay các bạn gặt hái cái bệnh hoạn trong cơ thể, đó là chi? Cái bản tánh hung hăng xấu xí của các bạn, quỉ tánh của các bạn, ngày nay các bạn mới gặt hái một cái bệnh trạng ở tuổi già, chứ không phải yên đâu, còn nghiệp thân trừng trị các bạn, không có cần một người nào trừng trị, đó là nghiệp thân! Người tu càng ngày càng thấy rõ, chính nghiệp thân là Thượng Đế, luật Trời.! Chúng ta mới thấy sự sai lầm của chính mình. Càng thấy sự sai lầm, chúng ta phải quỳ xuống, chấp nhận sự sai lầm của chúng ta. Thượng Đế mới ân ban để chúng ta được tiến tới. Chứ đừng tưởng ta là hay hơn Thượng Đế, không có đâu.

Hôm nay cũng có duyên lành để chúng ta tương ngộ học hỏi trong cái giờ phút thiền giác này. Tôi ước mong kỳ tới Bề Trên sẽ cho sự sáng suốt cho tôi trong một tuần tu học cho các bạn kế tiếp!

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay

Đề tài suy gẫm

Cúng Lạy

Cúng lạy là sự cung kính để giáo dục lực căn lực trần trong bản thể của chúng ta. Con người hay tự cao xung ta đây mà không hiểu ta là ai. Cho nên có cái cúng, cái chữ cúng nó phải cúi xuống và cung kính thành tâm quỳ lạy, chịu xả cái trước sự ngu muội của chúng ta, phân giải cái sự ngu muội mà để thu cái sự sáng suốt của người sang suốt hơn chúng ta là Bề trên thiêng liêng trong không mà có. Cho nên, cái cúng lạy ý nghĩa rất đầy đủ mà người đời không hiểu. Sắp bàn đó rồi cũng như cho người ta ăn, rồi quỳ xuống cúng lạy vậy thôi, không biết ý nghĩa của sự cúng thì cúng cũng vô ích. Chúng ta cúng là để dẹp tự ái mà dẹp được tự ái thì mới có sáng suốt. Người tu mà còn tự ái không còn sáng suốt. Dẹp tự ái mới hướng về thanh nhẹ thì kẻ hung nó hóa hiền thì lẽ xưa người ta để cái sự cúng lạy đó là hồi xưa để tập gì? Tập những người kêu bằng ác ôn, không hiểu, không có tâm linh chậm tiến chỉ độ cho nó cúng lạy làm hình nộm cho to để cho nó có vẻ sợ và nó cúng lạy. Thì nó cúng lạy nó thấy được cứu rồi, cứu rồi ở chỗ nào? Là nó quỳ xuống lạy cái phần trước điển ngu muội của nó được giải tỏa ra thì thanh điển cứu độ nó.

Cho nên, nó cảm thấy khi nó lạy rồi nó nhẹ. Đó là đối với phần tâm linh yếu hèn. Còn những phần tâm linh thanh nhẹ không dùng cúng lạy tại thế. Nhưng mà thật sự phần hồn phải có lễ nghi gấp triệu lần ở thế gian. (*Văn tự vô vi*)

THÔNG BÁO VÔ VI PUBLICATIONS VÔ VI CLOUD STORAGE

THÔNG BÁO VÔ VI PUBLICATIONS VÔ VI CLOUD STORAGE (Chương Trình Suu Tầm Băng Cassettes Xưa)

Kính thưa quý bạn đạo,

Trong Tuần Báo Phát Triển Điện Năng số 1218 (trang 6), chúng tôi đã trình bày dự án suu tầm lại băng cassettes xưa, dù rằng các tài liệu này đã có được phổ biến trên internet và qua các SD Cards, USB keys, v.v...

Lý do là vì tài liệu có lúc không được đầy đủ, thiếu đoạn đầu, đoạn cuối hay đoạn giữa. Hơn nữa, có bản âm thanh hay hình ảnh không được tốt. Vì thế, chúng tôi định gom lại cùng một chỗ trên mây (cloud storage) tất cả các bộ mà các hội hay các bạn đạo vẫn còn giữ, cho các thế hệ sau có thể vào tìm kiếm thêm nếu cần.

Chúng tôi đã nhận được một số băng cassettes audio và video và đã bắt đầu chuyển qua dạng mp3 và mp4.

AUDIO

Các bộ audio dưới dạng mp3 bắt đầu được lưu trữ trên cloud storage của Google Drive:

<https://drive.google.com/open?id=1DaDSvM-jBNaeVirajBoaMrnUuAV6tubP>

Và gồm có:

- Collection Aibo Player *
- Collection Angel Player *
- Collection anh Công-chị Cẩm Hồng
- Collection bạn đạo Houston
- Collection chị 7-chị 8
- Collection chị Huỳnh Virginia
- Collection chị Thuần (một số băng gốc)
- Collection chị Xuân An (và vovilax) *
- Collection Đào Hiên-Hoàng Anh *
- Collection anh Thái Hoàng Long *
- Collection anh Lê Văn Vinh *
- Collection anh Ngô Mui-Leng
- Collection Nogo Player *
- Collection anh Phạm Ngọc Quát (băng lọc) *
- Collection anh Trần Ngọc Dũng (và Đại Hội Hội Trường)
- Collection anh Võ Quang
- Collection Vô Vi Publications (băng lọc)

* đã hoàn tất

Hiện nay trên Google Drive chỉ có khoản 1/5 các tài liệu chúng tôi đã nhận được, còn lại rất nhiều băng audio cassettes xưa đang chuyển sang mp3. Chúng tôi sẽ thường xuyên bổ túc.

VIDEO

Về phần video thì chúng tôi còn đang tìm một provider có thể chứa rẻ tiền, vì các tài liệu to lớn hơn nhiều.

Chúng tôi xin thành thật cảm ơn tất cả các hội và bạn đạo đã tin tưởng và gởi cho chúng tôi các bộ suu tầm của họ.

Vô Vi Publications

Lời Từ Bi

- >
- > Tôi rơi lệ, đọc thơ huynh tử
- > Lời thân thương, thấm đượm từ bi
- > Khuyến muội, huynh, tử cùng đi
- > Cùng nhau tu luyện tâm bi thực hành
- >
- > Tu phải có, tâm từ rộng mở
- > Tâm thương yêu, điển mới hoá thơ
- > Khuyến tu Thầy Tổ mong chờ
- > Chờ con thức giấc bến mơ con về
- >
- > Con trở về, quê xưa chôn cũ
- > Và quay về, bốn mạng chơn như
- > Phật, Tiên, Thần, Thánh tâm từ
- > Trình độ có sẵn chơn như phần hồn
- >
- > Thương Thầy Tổ, đã về Thiên Cảnh
- > Mà vẫn luôn, độ các con hành
- > Tu thiền cùng chị, cùng anh
- > Cùng nhau tu tiến tâm thanh qui hồi
- >
- > Con tu tiến, đáp ơn Thầy Tổ
- > Dạy con tu, niệm Phật Nam Mô
- > Trở về Thiên cảnh hư vô
- > Cùng Thầy, cùng Tổ điểm tô Đạo vàng
- >
- > Thủy Bùi Missouri 25/8/2019

=====

Thoát Vòng Tục Lụy

Người tu sống giữa đất trời
Chuyển xoay biến hóa làm người thiện lương
Lòng này ôm một tình thương
Thoát vòng tục lụy yêu thương muôn loài
Biết tu thanh nhẹ vui chơi
Tìm ra chơn lý sống đời bình an
Cuộc đời tạm bợ vai mang
Vì không biết lối gian nan một đời
Ham chi những chuyện không rồi
Cho dù thỏa mãn cuộc đời còn đâu
Không bằng tu luyện bắc cầu
Tham thiền nhập định ôm bầu càn khôn.

Mai Kiết Khánh, ngày 11 tháng 10, 2019

Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

====

Quê Cha Đất Tổ

Cảm giao nguyên lý tình trời
Tu hành thật khó làm người khó ghê
Trăm năm rồi cũng phải về
Gieo trồng hạt giống bồ đề tốt tươi
Thiện căn vốn ở mọi người
Thức tâm lãnh ngộ tình trời cao siêu
U mê như cá mắc câu
Lòng phàm ô nhiễm còn đâu Di Đà
Người tu tâm tánh bao la
Đường về đất tổ quê cha thâm tình
Cần khôn vốn thật đẹp xinh
Lôi âm triều mến vạn linh tu hành
Thật ra vạn sự nơi mình
Tự tu tự tiến hành trình thăng hoa.

Mai Kiết Khánh, ngày 11 tháng 10, 2019

Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

Trời Đất Công Minh

Thiên thính tịch vô âm.
Thương thương hà xử tâm.
Phi cao diệt phi viễn.
Đô thị tại nhân tâm.
Nhân tâm sanh nhưt niệm.
Thiên địa tất giai chi.
Thiện ác nhược vô báu.
Càn khôn tất hữu tư.
Luật hoá sanh, sanh hoá của trời.
Xoay chuyển càn khôn khắp mọi nơi.
Kẻ trí nghe qua liền tự giác.
Nhà tiên thông thả rảnh muôn nơi.
Nhìn xem con tạo xoay vần mãi.
Định luật càn khôn chiếu mọi nơi.
Xuân ôn hạ thử thu tuyết đông tàn.
Sắc tức thị không, không tức thị sắc.
Cát bụi trở về nơi cát bụi.
Đô thị hồng trần đô thị giả.
Nam mô niệm Phật kiến Như Lai.

Mai Kiết Khánh, Ngày 5 tháng 4, 2018

Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

Tự Tu Tự Tiến

Càn khôn vạn vật sơn hà
Núi non hùng vĩ bao la cõi trời
Tu hành thanh nhẹ ai ơi!
Đường về đất Phật là nơi an lành.
Học khôn sáng suốt tự mình
Bền tâm dũng chí thực hành tìm ra
Vạn linh vốn ở trong ta
Khuyên răn dạy bảo để mà tiến lên
Trau dồi niệm Phật tham thiền
Cùng chung phát triển triển miên cảm hòa
Lý trời siêu diệu đó mà
Thanh thanh tịnh tịnh thật là huyền vi
Trần gian động loạn mê chi
Lánh xa tục lụy tìm nơi đạo màu
Cạo tâm rồi lại cạo đầu
Lòng phàm phải sạch trùng tu trở về.

Mai Kiết Khánh, ngày 12 tháng 10, 2019
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính nhờ quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho: Nhạc phụ của bạn đạo Nguyễn văn On và là ông ngoại của bạn đạo Anh Nguyễn thuộc Thiên Đường Tứ Thông, TX là Ông Ma Hoạt sinh năm 1918 tại Quảng Bình, mất lúc 10:10 pm ngày 17-10-2019 nhằm ngày 19-9 AL năm Kỷ Hợi tại Việt Nam, hưởng thọ 102 tuổi được Siêu Thăng Tịnh Độ. Gia đình Nguyễn văn On thành kính cảm ơn quý bạn đạo.

Kính,
Nguyễn văn On